

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1899-1901. L 84:1 - 208

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

~~722~~

Måndag.

Gärnaste!

Det är en sådan lisa att det verkli-
gen finns en människa, som man kan
skrifva till med blyerts. Det är en
riktig hvila i hufvudet.

Tack för alla sorts Post. Om bara Ström-
berg finge något. Glödd ska vi göra om
hon ingenting för?

I dag gick jag i skogen med Romero
och underade på hvad den skulle skriva
Hur man skildrar? Jag kunde ej frå-
ga Friherren om något, då han ej
var ensam. Apropos så sade han under
visiten, att vår närvaro här på Himme-
sulle hade gett glans och intresse åt den
här sommaren. På naturligtvis de

!

pratade mycket om oss.

Ängläfven Carlsson och jag talar om
dig, så vi mötas. Paktnästarna är
rost, mycket och varmt nöd öfver
mina 6 Kronor. Glan fick respekt
för oss. Till sist. eller är rost, svart
är jag den enda Ruauvraude, jag inte
minnet af dig. Jag tycker om det
jag gör ut i skogen, där finns du öfver
allt. Det blir en viktig saknad, ^{att lämna den} du
sedan romanen är så nära färdig
består jag mig det stora nöjet att
tycka om dig. Om två dagar kan
du på komma igen hit. Vill du inte
det. Du skall inte mer bli utkörd
och vi ska läsa berättelser tillsammans.

mans. Jag tycker att romanen är
nå liten nu bara tvåhundra skrif-
sidor. Jag kan ej förstå hvad jag be-
pit för.

Jag har jag gifvit Ragnar af
att tycka första bönjen ^{på} Ragnars-
nämnenas. Det kan ju ej vara far-
ligt. De första kapitel är ju ack
så pittoreskt att jag endast behöfver
läsa dem en gång. Sedan blir
det nämligen arbete med Eljas.

En del renskrifning har jag
nuar, ty jag skrifver rent själv
nu för Tyckeland och Dammens
öfver. Du kan tro här arbetas,
men jag har allt förvligt i blod.

Det är mycket sällsynt att ha så många bekant-
skaper som jag har. Jag tror ej Bannion skrifvit till Helle
man utan bara till Berghner. Enkel-
tid Bannion nog baken ut, och jag
får pengarna. Det är minst sagt
olägligt att sakna — (om tilläggs)
Jag har ej tänkt vidare på praxen
än men detta ringar för minn öron
alldeles af sig själf.

Till

Sophia Elkan

och min nära bekant i Vester- och
Österland

från

Helena Lagerlöf.

Det är ju intet märkvärdigt, men det
låter bra.

"Hur vore det att Balla första komman
Från Salaria till Palestina."